

Z d ů v o d ů:

Po právu z téhož důvodu zmatečnosti [§ 385, čís. 1 a) tr. ř.] provedená zmateční stížnost tvrzením, že nemůže jíti o zločiny svádění ke křivému svědectví, ježto v době svádění trestní řízení nebylo ještě zavedeno a ježto obžalovaná se na svědky neodvolávala, ale naopak poškozený (N.) navrhoval výslech svědků, je bezzákladná.

Pro skutkovou podstatu trestných činů, uvedených v § 222 tr. z., je lhostejno, zda pachatel sváděl ke křivému svědectví osoby, na které se sám odvolával jako na svědky, nebo osoby, jichž svědecký výslech navrhoval jeho odpůrce. Je proto pro posouzení věci nerozhodné, že obžalovaná vůbec nenavrhovala výslech svědků, které se snažila ke křivému svědectví svést.

Bez důvodná jest i ta námitka, že před zahájením trestního řízení není svádění ke křivému svědectví trestným činem. V souzeném případě obžalovaná — i když přesně nebylo zjištěno, kdy se navádění stalo — sváděla osoby v prvním rozsudku uvedené, aby nepravdivé okolnosti do svědčily u s o u d u. Stalo-li se to tedy i před formálním zahájením trestního řízení, vztahovalo se navádění obžalované zřejmě na nastávající s o u d n í řízení.

Čís. 6027.

Náležitosti skutkových otázok kladených porotcom podľa § 5 por. nov.

Spojenie jednej otázky skutkovej s niekoľko otázkami právnymi podľa § 4, odst. 2 por. nov.

Pojem »silného rozčulenia« v smysle § 281 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 30. októbra 1937, Zm III 414/37.)

Obžalovaná A., bárs vydatá, udržovala niekoľko rokov tajný ľúbostný pomer s M. Keď sa jej manžel koncom decembra 1936 dovedel o tomto jej pomere, sdelil to M. Od tej doby choval sa k nej M. chladne. Dňa 1. januára 1937 dopoludnia nabila obžalovaná revolver, presvedčila sa, či bezvadne funguje a napoludnie odišla k M. Keď jej M. na otázky, prečo sa zmenil v svojom chovaní, vyhýbave odpovedal, vystrelila obžalovaná z revolveru proti hornej časti jeho tela. Náboj vnikol M. do krku a len náhodou nespôsobil smrť, ale len poranenie, trvajúce dva mesiace. P o r o t n ý s ú d uznal obžalovanú vinnou pokusom zločinu úmyselného zabitia podľa §§ 65, 279 tr. zák.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obhájcu obžalovanej zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Dôvod zmätočnosti podľa § 29, čís. 4 por. nov. vytýka zvolený obhájca obžalovanej preto, že porotný súd:

1. nevyhovel návrhu obrany na doplnenie prvej skutkovej otázky prvej skupiny danej v smysle obžaloby v tom smere, že obžalovaná 28. decembra 1936, keď manžel jej vytýkal pomer s M., ihneď sdělila M., že ich pomer je vyzradený, a opäť, ako už viackrát predtým, ho žiadala, aby sa vyslovil, či si ju chce vziať za manželku, a vyslovila sa, že inak musí ona ísť preč, ale keď ona pôjde, musí i druhý s ňou,

2. nevyhovel návrhu obrany na polozenie zvláštnej otázky na zločin podľa § 279 tr. z. alebo i podľa § 281 tr. z.

Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

K bodu 1. Podľa odst. 2 § 5 por. nov. v skutkovej otázke musia byť uvedené všetky skutkové okolnosti, ktoré odpovedajú prvkom skutkovej podstaty ustanoveným zákonom, ktorého sa má použiť a ktoré sa hodia k rozlišovaniu činu, a všetky tie s hľadiska posúdenia veci rozhodujúce skutkové okolnosti, ktorých uvedenie navrhuje niektorá strana alebo niektorý porotca (§ 11 por. nov.) alebo pokladá to súd za nutné bez návrhu.

Skutkové okolnosti, že manžel obžalovanej dozvedel sa o jej pomere s M. a že obžalovaná to sdělila i M., jako plyní z osnovy prvej skutkovej otázky prvej skupiny položenej súdom, boli do tejto otázky pojaté; ostatné okolnosti, zvlášť tie, že obžalovaná žiadala M., aby sa vyslovil, či si ju chce vziať za manželku, a že mu hovorila, že inak musí ísť preč a že musí ísť i druhý s ňou, nemali ani podľa názoru najvyššieho súdu rozhodujúceho významu pre posúdenie veci. Porotný súd preto právom odoprel ich pojatie do skutkovej otázky danej v smysle obžaloby a nezavinil tým obrancom vytýkaný zmätok.

K bodu 2. Nezavinil porotný súd tento zmätok ani tým, keď nepoložil porotcom k rozhodnutiu zvlášť výpomocnú hlavnú otázku na zločin podľa § 279 tr. z., osnovanú obranou.

Podľa § 4, odst. 2 por. nov. je možné podľa okolností prípadu jednu otázku skutkovú spojiť s niekoľkými otázkami právnymi. Preto aj v súdenom prípade hľadiac na bezpodstatný rozdiel medzi skutkovými okolnosťami tvoriacimi základ súdom položenej hlavnej skutkovej otázky prvej skupiny a skutkovými okolnosťami tvrdenými obranou za základ polozenia výpomocnej hlavnej skutkovej otázky, z ktorých niektoré sa za trestného pokračovania nevyskytli, iné však vyskytnuvšie sa ani podľa názoru najvyššieho súdu neboly rozhodné pre posúdenie veci, bol porotný súd oprávnený spojiť hlavnú skutkovú otázku prvej skupiny jednak s právnou otázkou v smysle §§ 65, 278 tr. z. a jednak s výpomocnou hlavnou právnou otázkou podľa §§ 65, 279 tr. z., lebo skutkový stav, tvoriaci základ polozenia právnych otázok, bol v podstate rovnaký a bolo len predmetom právnej úvahy rozhodnúť, či obžalovaná konala v úmysle vopred uváženom, alebo bez takéhoto úmyslu.

Inak však z tohto dôvodu uplatnená zmätočná sťažnosť je neprávom uplatňovaná i preto, lebo porotcovia druhú otázku právnú prvej skupiny, znejúcu na kvalifikáciu činu obžalovanej podľa §§ 65, 278 tr. z., zodpovedali záporne a kladne zodpovedali tretiu otázku právnú skupiny prvej, znejúcu na kvalifikáciu činu obžalovanej podľa §§ 65, 279 tr. z., teda

kvalifikovali čin tak, ako k tomu smerovala obrana navrhujúc zvlášť položenie výpomocnej hlavnej otázky a tak nemalo by ani porušenie formálnych ustanovení pri kladení otázok vliv na rozsudok a nemôže byť preto v smysle odst. 2 § 29 por. nov. ani zmätočná sťažnosť uplatnená.

Napokon je bezpodstatná zmätočná sťažnosť zvoleného obhájcu obžalovanej i v časti, pokiaľ z dôvodu zmätočnosti podľa § 29, čís. 4 namieta, že porotný súd neprávom odoprel položiť porotcom k rozhodnutiu tak skutkovú ako aj právnu otázku znejúcu na čin spáchaný v silnom rozčúlení podľa § 281 tr. z.

Pod pojmom silného rozčúlenia treba rozumieť rozčúlenie takého stupňa, následkom ktorého stráca pachateľ duševnú rovnováhu a ktoré nepripúšťa uvažovanie a posudzovanie činu a v značnej miere obmedzuje premýšľanie a úvahu o jeho následkoch. Má-li byť pachateľovi priznaná kvalifikácia v smysle § 281 tr. z., treba tiež, aby bol splnený i ďalší zákonný požiadavok, totiž, aby čin bol spáchaný ihneď v silnom rozčúlení.

Okolnosti tvrdené obráncom obžalovanej, že obžalovaná udržiavala s poškodeným M. milostný pomer, o ktorom sa i jej manžel dozvedel, že poškodený, hoci jej predtým sľuboval manželstvo, sľub nesplnil, ale obžalovanú bezprostredne pred činom, než ona na neho vystrelila, ostré odmietol, z ktorých niektoré boli i porotcami zistené, nie sú také, ktoré by, hľadiac i na ostatné okolnosti — najmä, že obžalovaná bola v platnom manželskom sväzku a že už z chovania poškodeného voči nej pri rozhovore večer dňa 31. decembra 1936 musela soznať, že poškodený v svojich citoch voči nej značne ochladol, s právneho hľadiska opodstatnily záver na silné rozčúlenie v smysle § 281 tr. z. Nepochybil preto porotný súd, keď otázky obrancu navrhované na čin podľa §§ 279, 281 tr. z. zamietol z dôvodu čerpaného zo zákona. Bola preto zmätočná sťažnosť zvoleného obhájcu obžalovanej v tejto časti zamietnutá ako bezpodstatná podľa odst. 1 § 36 por. nov.

Čís. 6028.

K dokonaniu zločinu lúpeže trestnej podľa § 349, odst. 2 tr. zák. sa vyžaduje jednak odňatie movitej veci jej držiteľovi alebo detentorovi, jednak úmyselné usmrtenie človeka; jestliže pachateľ nedokončil zamýšľané odňatie movitej veci, poškodeného však úmyselne usmrtil, treba čin kvalifikovať ako pokus zločinu lúpeže podľa §§ 65, 349, odst. 2 tr. z.

(Rozh. zo dňa 30. októbra 1937, Zm IV 489/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu vraždy atď., vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného A., uplatňujúcej po zákone dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., z tohto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok porotného súdu dotyčne obžalovaného A. a z povinnosti úradnej aj dotyčne obžalovaného B., pokiaľ trestný čin menovaných obžalovaných bol kvalifikovaný ako zločin lúpeže